

[Aksel Larsen.]

blive elskværdigt modtaget, eller at man ville have umiddelbar chance for at få det gennemført. Men jeg er alligevel en lille smule overrasket over, at de, der har talt imod forslaget, har været så forholdsvis svage i papirerne, som tilfældet er. Nu må jeg sige, at første behandling af en sag er jo en principdebat, hvor man tillkendegiver sine principielle meninger om sagen, men det udelukker ikke, at man derefter kan komme til at diskutere og overveje sagens realiteter, selv om man på forhånd har en principiel stilling til den.

Må jeg sige til udenrigsministeren, hvis klare tale jeg naturligvis takker for, selv om der ikke var megen tilslutning i den, at vi er fuldstændig opmærksomme på, hvad der er sagt af regeringen, at Danmarks sikkerhedspolitik efter regeringens mening skal være intimt forbundet med Atlantpagten, med NATO. Så siger udenrigsministeren, at en alliancefri politik er uden mening, men da han godt er klar over, at den tese ikke kan stå alene, så skynder han sig at tilføje: der findes ganske vist alliancefri stater i Europa, men de har en helt, helt anden situation, så derfor kan man ikke sammenligne med dem. Det mener jeg i høj grad man kan, og i hvert fald så duer det ikke at sige: ja men vi må da have et forsvar for at kunne forsvare os i tilfælde af angreb. Det duer ikke af den ganske enkle grund, at om vi så brugte 95 pct. af statsbudgettet til militærbudgetter, om vi så mobiliserede hver eneste mand og kvinde og hvert eneste barn i Danmark for at forsvare dette land i tilfælde af krig, så ville ethvert forsvar være håbløst og være tromlet ned i løbet af ganske få timer, også selv om atomvåben ikke blev bragt i anvendelse imod Danmark. Ethvert dansk militært forsvar savner totalt mening, og derfor kan man slet ikke sammenligne med andre lande, som åbenbart mener, at et militært forsvar kan have en mening. Det, vi beskæftiger os med her, er Danmark, og dette forslag er også fremsat ud fra den opfattelse, jeg her har gjort gældende.

Jeg kan ikke se, at NATO giver os nogen som helst garanti for vor nationale sikkerhed, for det er nu engang sådan, at selv om stormagter har garanteret noget, så vil de altid, når garantierne eventuelt skal træde

i kraft, overveje, hvorvidt det kan betale sig for dem eller ikke at overholde dem. Man har vel ikke her glemt, hvorledes Tjekoslovakiet blev behandlet før krigen, og man har vel heller ikke glemt den franske udenrigsministers udtalelse om, hvorvidt Frankrig virkelig skulle være så tåbelig at ville dø for Danzig, skønt det havde givet garanti. Nej, sådanne garantier vil ikke være noget værd, medmindre det passer i stormagternes kram at overholde dem, og derfor skal man ikke bygge for meget på dem.

Og endelig dette med, at et isoleret Danmark vil blive berøvet sin selvstændighed — undskyld, det er en begrænset selvstændighed. Vi har selvstændighed, men den er begrænset, og det vil vi muligvis komme ind på, når vi behandler det næste forslag, der skal behandles her i dag; der er i hvert fald meget, der tyder på, at vi netop på grund af vort medlemskab af NATO og vor nære tilknytning til en vis supermagt aldeles ikke har vor selvstændighed — eller at regeringen ikke mener, vi har vor selvstændighed — til at træffe de beslutninger, vi gerne ville.

Så er der desværre noget, der tyder på, at hverken udenrigsministeren eller de øvrige ordførere har læst forslaget ordentligt. Man siger, at det er meget godt, at forslaget taler om et nordisk udenrigspolitisk samarbejde, men det har vi jo i De Forenede Nationer. Det ved jeg da udmærket vel; men der står nu altså i forslagets punkt 3:

„at påbegynde forhandlinger med Sverige, Finland og om muligt Norge for at tilvejebringe udenrigspolitisk samarbejde og fællesoptræden, især med henblik på styrkelse af De Forenede Nationers arbejde og skabelse af et europæisk sikkerhedssystem, der muliggør en afvikling af de militære blokdanelser.“

Vi har aldeles ikke sagt, at vi skal have det samarbejde bare for at arbejde mere sammen i De Forenede Nationer. Det tyder på, at man ikke har læst det ordentligt.

Så harcelerer man noget over, at der står „om muligt Norge“, og navnlig den konservative ordfører var mildt forbavset over, at det kunne stå der. Ja, det er ganske enkelt af den grund, at det danske folketing kan beslutte, at Danmark skal ændre sin sikkerhedspolitiske stilling. Vi kan ikke beslutte,